

**بررسی، مقایسه و ارزشیابی روش های مختلف کنترل کیفی و تعیین خلوص رادیوشیمیایی کیت های پیتیدی
جدید ^{99m}Tc -EDDA-Tricine-HYNIC-Tyr³-Octreotide و ^{99m}Tc -EDDA-Tricine-HYNIC-Tyr³-Octreotide**

دکتر مصطفی گندمکار (PhD)، دکتر رضا نجفی (PhD)

بخش رادیوازوتوب، مرکز تحقیقات هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران، تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۸۵/۳/۲۰، تاریخ اصلاح: ۸۵/۵/۵، تاریخ پذیرش: ۸۵/۵/۲۸)

چکیده

مقدمه: استفاده از پیتیدهای نشاندار در پزشکی هسته ای از اهمیت ویژه ای برخوردار است. آنالوگ های سوماتوستاتین نشاندار شده با رادیونوکلیدهای مختلف برای تشخیص و یا درمان تومورهای با رسپتور مثبت سوماتوستاتینی به طور گسترده ای در حال تحقیق و استفاده می باشند. نشان دارسازی آنالوگ های سوماتوستاتین با ^{99m}Tc به عنوان رادیونوکلید جایگزین ^{111}In نیازمند اجرای روش های کنترل کیفی مختلف جهت تعیین میزان نشان دارسازی و پایداری کمپلکس ایجاد شده جهت استفاده در کلینیک می باشد.

روش بررسی: جهت ارزیابی و مقایسه روش های مختلف تعیین خلوص رادیوشیمیایی، سه روش مختلف بررسی با یکدیگر مقایسه شده اند که شامل کروماتوگرافی مایع با کارآبی بالا (HPLC)، کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) و استخراج فاز جامد با ستون کوچک (Sep-Pak) می باشند. یافته ها: هر سه روش کارآبی لازم برای تعیین خلوص رادیوشیمیایی کیت های پیتیدی ذکر شده را داشتند، اگرچه استفاده از HPLC دقیق تر و موثرتر از بقیه روش ها بود.

نتیجه گیری: استفاده از HPLC به عنوان دقیق ترین و کارا ترین روش جهت تعیین خلوص رادیوشیمیایی کیت های پیتیدی می باشد. استفاده از TLC یا Sep-Pak در صورت در دسترس نبودن HPLC در کلینیک های پزشکی هسته ای و پس از آموزش و به دست آوردن تجربه کافی برای ارزیابی کیت های پیتیدی پیشنهاد می شود.

واژه های کلیدی: تکنسیوم-۹۹، ^{99m}Tc -EDDA-Tricine-HYNIC-Tyr³-Octreotide، ^{99m}Tc -EDDA-Tricine-HYNIC-Tyr³-Octreotide

نویسنده مسئول: دکتر مصطفی گندمکار، خیابان کارگر شمالی، سازمان انرژی اتمی ایران، مرکز تحقیقات هسته ای، بخش رادیوازوتوب
E-mail: msgandomkar@yahoo.com

HYNIC-TATE تهیه شد و از آنجایی که در مورد این رادیو داروها می باشد کنترل کیفیت از تمام جهات و مهمتر از همه، خلوص رادیوشیمیایی کیت نشان دار شده قبل از تزریق به مریض دقیقاً مورد ارزیابی قرار گیرد، روش های مختلف ارزیابی خلوص رادیوشیمیایی با هدف به دست آوردن نتایج در کمترین زمان ممکن و با کمترین هزینه و نیرو که جهت استفاده معمولی و روزانه در مراکز پزشکی هسته ای مناسب باشد مورد بررسی قرار گرفته است. سه روش مختلف شامل کروماتوگرافی مایع با کارآیی بالا (HPLC)، کروماتوگرافی لایه نازک (Sep-TLC) و استخراج فاز جامد با ستون کوچک (Pak) با همدیگر مقایسه شده اند و در نهایت کارآیی هر روش مشخص شده است.

روش بررسی

HYNIC-peptide طبق رفرانس (۴) سنتز شد. مواد شیمیایی شامل ۲- بوتانون، سدیم سیترات، آمونیوم استات، متانول، تریسین، اتیلن دی آمینو دی استیک اسید و کلرور قلع از کارخانه Fluka تهیه شد. سدیم پر تکثنت از زنفراتور تهیه شده توسط سازمان انرژی اتمی ایران به دست آمد.

الف: تهیه کیت:

کثروگه HYNIC-peptide در آب مقطر تهیه شد. تریسین و EDDA بطور جداگانه در آب مقطر حل گردید و نهایتاً به همدیگر اضافه شدند. PH محلول نهایی بر روی ۷ تنظیم شده و محلول $\text{SnCl}_2 \cdot 2 \text{H}_2\text{O}$ در ۱/۰ نرمال HCL تهیه شده و به آن اضافه گردید. نهایتاً یک سی سی از محلول نهایی شامل ۵ میلی گرم EDDA، ۱۵ میلی گرم تریسین، ۴۰ میکرو گرم $\text{SnCl}_2 \cdot 2 \text{H}_2\text{O}$ در ویال جداگانه لئوفیلیزه گردید و در دمای ۲۰- نگهداری شد.

ب: نشان دار سازی:

برای نشان دار سازی کیت لئوفیلیزه ابتدا آن را از فریز ۲۰- به دمای اتاق منتقل کرده و سپس نیم میلی لیتر

مقدمه

سوماتوستاتین هورمون پیتیدی ۱۴ اسید آمینه ای می باشد که رسپتورهایش در تومورهای خاص بیان شده و پس از نشاندارسازی با رادیوایزوتوپ مناسب می تواند قابل استفاده جهت تشخیص و درمان تومورها باشد ولیکن به خاطر نیمه عمر کوتاهش در داخل بدن استفاده از آن امکان پذیر نمی باشد. امروزه استفاده از آنالوگ های سوماتوستاتین با اثری قوی تر و نیمه عمری طولانی تر جهت تصویر برداری و درمان تومورها به عنوان ابزار بالینی در انکولوژی پذیرفته شده اند (۱).

$^{111}\text{In-DTPA-Octreotide}$ به عنوان رادیوداروی انتخابی در این موارد، اگرچه در چند سال اخیر استفاده وسیع کلینیکی پیدا کرده، با این وجود محدودیت هایی خصوصاً در ارتباط با در دسترس بودن آن، خصوصیات تصویر برداری و از همه مهم تر هزینه آن همچنان باقی مانده و به عنوان عامل محركی برای تحقیق بر روی نشاندار کردن آنالوگ های سوماتوستاتین با رادیونوکلید های آلترناتیو دیگر از جمله تکنسیوم ۹۹m ۹۹m سینتی گرافی (scintigraphy) در آمده است. نشان دار سازی آنالوگ های سوماتوستاتین با تکنسیوم ۹۹ شامل دو روش مستقیم و غیر مستقیم می باشد. روش مستقیم شامل احیاء باند دی سولفیدی با استفاده از عوامل احیاء کننده و ایجاد گروه های سولفیدریل جهت پیوند با تکنسیوم می باشد (۲). در روش غیر مستقیم از عوامل شلاته کننده دو منظوره مختلفی از جمله اکسیم ها، تترامین ها، آمینو تیول ها، و هیدرازینونیکوتینیک اسید استفاده می شود (۳). ما اخیراً تهیه رادیوداروی پیتیدی HYNIC-Tyr³-Octreotide را با لیگاند های همراه EDDA و tricine گزارش کرده ایم که به عنوان آلترناتیو $^{111}\text{In-DTPA-Octreotide}$ برای سینتی گرافی تومورهای با منشاء نورواندوکرینی شناخته می شود (۴). در این مطالعه دو کیت پیتیدی مختلف از آنالوگ های سوماتوستاتین شامل HYNIC-TOC و

پیتید نشاندار و تکنسیوم کلولئید دارای Rf برابر صفر و تکنسیوم پرتکنکتات همراه با تکنسیوم کولیگاند آزاد وارد واکنش نشده دارای Rf برابر یک می باشد. برای تعیین مقدار تکنسیوم کلولئید ایجاد شده از سیستم حلال متانول و آمونیوم استات ۱ مولار به نسبت ۱ به ۱ استفاده شد که در این سیستم تکنسیوم کلولئید دارای Rf برابر صفر و پیتید نشاندار، تکنسیوم پرتکنکتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد باند نشده به پیتید همگی دارای Rf برابر یک می باشد. برای لکه گذاری حدود ۲ میکرولیتر از کیت نشاندار شده را برداشت و به فاصله یک سانتی متری از پایین نوار لکه گذاری کرده و در داخل تانک کروماتوگرافی قرار می دهیم. زمانی که حلال تا یک سانتی متری بالای نوار سیلیکاژل حرکت کند صبر می کنیم. نوارهای سیلیکاژل را از حلال خارج کرده و پس از خشک شدن نوارها را به صورت یک سوم، دو سوم برش می دهیم به صورتیکه برای نوار حلال اول و دوم یک سوم بالایی و دو سوم پایینی و برای نوار حلال سوم یک سوم پایینی و دو سوم بالایی برش داده شد. قبل از شمارش نوارها را به صورت قطعات کوچک یک سانتی متری در آورده و سپس با گاما کانتر چاهکی شمارش شدند. برای تعیین خلوص رادیوشیمیایی، شمارش مربوط به ناخالصی نسبت به کل شمارش انجام شده بررسی گردید.

۳- روش استخراج فاز جامد با ستون کوچک و یا (Sep-Pak)

برای استخراج فاز جامد از ستون Sep-Pak C18 ساخت شرکت Waters استفاده شد. جهت آماده سازی ستون ابتدا ۱۰ میلی لیتر اتانول ۹۵٪ از ستون عبور داده شد و سپس ستون با ۱۰ میلی لیتر آب مقطر شسته شد. سرعت عبور حلال از ستون به نحوی بود که به صورت قطره قطره و در هر دقیقه ۵۰ قطره حلال از ستون عبور داده می شد. پس از آماده سازی ستون، نمونه پیتید نشاندار به میزان ۵۰ میکرولیتر بر روی ستون قرار داده

سالین به کیت اضافه کرده و بعد از گذشت زمان ۵ دقیقه، محلول سدیم پرتکنکتات با اکتیویته بین ۱۵-۲۰ میلی کوری در حجم نیم میلی لیتر را به کیت اضافه کرده و بلافصله در دمای ۱۰۰ درجه به مدت ۱۰ دقیقه حرارت دادیم. سپس آن را در دمای محیط قرار داده تا سرد گردد. بعد از گذشت زمان ۱۰ دقیقه کیت نشان دار شده آماده برای بررسی خلوص رادیوشیمیایی بود.

ج: ارزیابی خلوص رادیوشیمیایی:

۱- روش کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC) دستگاه HPLC مدل 880-PU JASCO با دتکتور Raytest-Gabi 87S-UV-VIS همراه با ستون، ۵ μm و سرعت حلal ۱ میلی لیتر در دقیقه و برنامه گرادیانتی صفر دقیقه ۵ درصد استونیتریل ، صفر تا ۵ دقیقه ۵ درصد استونیتریل ، ۵ تا ۲۵ دقیقه ۱۰۰ درصد استونیتریل ، ۲۵-۲۷ دقیقه ۱۰۰ درصد استونیتریل و ۳۰-۲۷ دقیقه ۵ درصد استونیتریل استفاده شد. میزان خلوص رادیوشیمیایی با توجه به اکتیویته شمارش شده و سطح زیر منحنی به دست آمده برای هر یک از پیک های مربوط به پیتید نشاندار و پیک های مربوط به تکنسیوم پرتکنکتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد اندازه گیری و تعیین گردید.

۲- روش کروماتوگرافی لایه نازک (TLC)

کروماتوگرافی لایه نازک بر روی نوارهای سیلیکاژل ۶۰ ساخت کارخانه مرک و با ابعاد ۱۰ سانتی متر در ۱ سانتی متر و با استفاده از ۳ سیستم حلال مختلف انجام شد. برای تعیین مقدار تکنسیوم پرتکنکتات آزاد از حلال ۲-بوتanon استفاده شد که پرتکنکتات آزاد در این سیستم حلال دارای Rf برابر ۱ بوده و پیتید نشان دار، تکنسیوم کلولئید و تکنسیوم کولیگاند آزاد همگی دارای Rf برابر صفر هستند. جهت تعیین پرتکنکتات آزاد همراه با تکنسیوم کولیگاند آزاد که به پیتید باند نشده است از سیستم حلال ۱/۰ مولار سدیم سیترات و PH برابر ۵ استفاده گردید که

دارای Rf برابر صفر بود. برای سیستم مтанول / آمونیوم استات ۱ مولار به نسبت ۱ به ۱، Rf برای تکنسیوم کلورئید برابر صفر و برای پیتید نشاندار، تکنسیوم پرتكتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد برابر ۱ می باشد (نوار ۳، شکل ۲).

HYNIC-TOC	%HPLC	%TLC	%Sep-Pak
۱	۹۴	۸۹	۸۵
۲	۹۷	۹۲	۷۰
۳	۹۳	۸۴	۹۰
۴	۹۱	۷۵	۸۶
۵	۹۵	۹۰	۹۰

HYNIC-TATE	%HPLC	%TLC	%Sep-Pak
۱	۹۳	۸۵	۸۰
۲	۹۵	۹۰	۸۵
۳	۹۱	۹۱	۹۰
۴	۹۱	۹۲	۷۰
۵	۹۵	۷۵	۸۳

جدول ۱ - نتایج کنترل رادیوشیمیایی برای کیت های پیتیدی HYNIC-TATE و HYNIC-TOC بررسی شده با روش های Sep-Pak، TLC و HPLC

پس از تهیه برش های لازم بصورت یک سوم و دو سوم و شمارش اکتیویته هر قسمت، میزان خلوص رادیوشیمیایی با محاسبه طبق روش زیر به دست آمد:

درصد تکنسیوم کلورئید = (شمارش یک سوم نوار سوم تقسیم بر مجموع شمارش دو سوم و یک سوم نوار سوم) ضربدر صد.

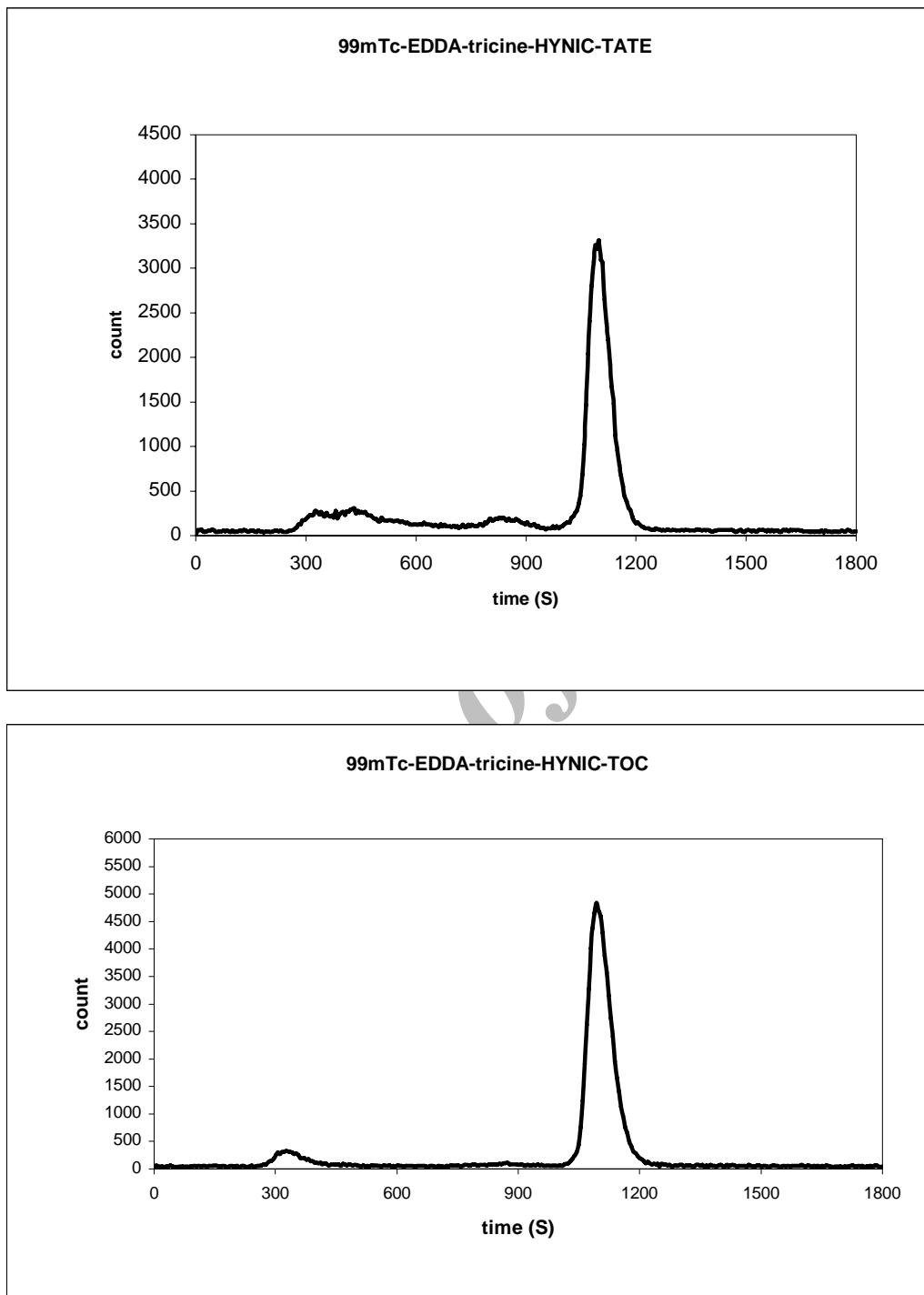
درصد تکنسیوم پرتكتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد = (شمارش یک سوم نوار اول تقسیم بر مجموع شمارش دو سوم و یک سوم نوار اول) ضربدر صد.

شد. برای خارج شدن ناخالصی های آب دوست شامل تکنسیوم پرتكتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد، ستون را با ۱۰ میلی لیتر آب مقطر شستشو می دهیم و حلال را جمع آوری می کنیم. جهت خارج شدن پیتید نشاندار شده، ستون را با ۱۰ میلی لیتر اتانول ۹۵٪ شستشو داده و محلول خارج شده جمع آوری شد. تکنسیوم کلورئید با شستشو بوسیله هیچ کدام از حلال های فوق خارج نمی شود و در داخل ستون باقی می ماند. نهایتاً اکتیویته محلول جمع آوری شده حاصل از هر یک از شستشو های ستون و اکتیویته باقی مانده در ستون بوسیله گاما کانتر چاهکی شمارش گردید. خلوص رادیوشیمیایی پیتید نشاندار شده با محاسبه درصد اکتیویته موجود در اتانولی نسبت به اکتیویته فاز آبی و اکتیویته باقی مانده در ستون محاسبه گردید.

یافته ها

نتایج کنترل رادیوشیمیایی برای ۱۰ عدد کیت شامل ۵ عدد HYNIC-TATE و ۵ عدد HYNIC-TOC با سه روش فوق مورد بررسی قرار گرفته، در جدول ۱ آمده است.

در HPLC زمان بازداری برای HYNIC-TOC و HYNIC-TATE به ترتیب برابر ۱۸/۳ و ۱۸ دقیقه بود و تکنسیوم پرتكتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد در زمان ۵ دقیقه از ستون خارج شدند (شکل ۱). خلوص رادیوشیمیایی با محاسبه سطح زیر منحنی در مورد پیتید نشاندار نسبت به سطح زیر منحنی مربوط به ناخالصی ها محاسبه گردید. نتایج خلوص رادیوشیمیایی به دست آمده از HPLC دارای محدوده ای بین ۹۱-۹۷٪ بود (جدول ۱). در TLC برای سیستم حلal سدیم سیترات ۱۰ مولار pH برابر ۵ (نوار ۱، شکل ۲)، Rf برای تکنسیوم پرتكتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد برابر ۱ و برای پیتید نشاندار و تکنسیوم کلورئید برابر صفر بود. در سیستم ۲- بوتانون (نوار ۲، شکل ۲)، تکنسیوم پرتكتات دارای Rf برابر ۱ بود و پیتید نشاندار و تکنسیوم کولیگاند آزاد

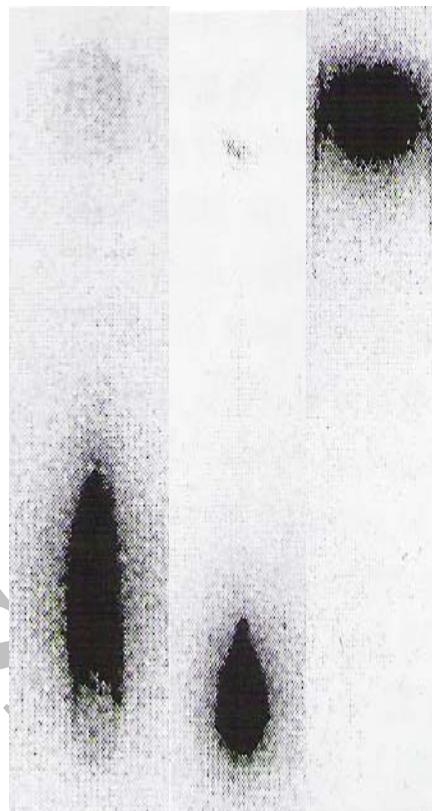
شکل ۱- رادیو کروماتوگرام مربوط به کنترل رادیوشیمیایی کیت های پیتیدی HYNIC-TATE و HYNIC-TOC به دست آمده با روش HPLC و دکتور رادیواکیو

در صد خلوص رادیوشیمیایی برای پیتید نشاندار = صد منهای (در صد تکنسیوم کلوئید، تکنسیوم پرتکنات و تکنسیوم کولیگاند آزاد).

نتایج خلوص رادیوشیمیایی به دست آمده از Sep-Pak دارای محدوده ای بین ۷۰٪-۹۰٪ بود (جدول ۱).

بحث و نتیجه گیری

حداقل خلوص رادیوشیمیایی که برای کیت های پیتیدی HYNIC-TATE و HYNIC-TOC می توان در نظر گرفت برابر ۹۰٪ می باشد. تعیین این حداقل بر اساس مقداری است که در بروشور کیت های پیتیدی موجود در بازار از جمله Octreoscan[®] ذکر شده است. استفاده از HPLC در تحقیق و توسعه کیت های رادیودارویی از اهمیت ویژه و کارآیی بالایی برخوردار است. جهت تهیه کنزوگه، خالص سازی، تعیین خصوصیات و همچنین تعیین بهترین شرایط برای نشاندارسازی و تهیه کیت لوثوفیلیزه استفاده از HPLC به عنوان روش استاندارد شناخته می شود. با استفاده از HPLC می توان به طور دقیق به ناخالصی های موجود در واکنش پی برد و به خوبی تکنسیوم پرتکنات و تکنسیوم کولیگاند آزاد را از پیتید نشاندار جدا سازی کرد، ولیکن یکی از معایب آن ماندن تکنسیوم کلوئید در داخل ستون می باشد که در نتیجه خلوص رادیوشیمیایی بیشتر از آنچه که واقعی می باشد نشان داده می شود. با این وجود، از آنجایی که مقدار تکنسیوم کلوئید اندازه گیری شده توسط روش TLC بسیار پایین می باشد هنوز HPLC به عنوان بهترین روش جهت تعیین دقیق ناخالصی ها و انجام کنترل کیفی می باشد. از آنجایی که استفاده از HPLC نیاز به وسایل و امکانات زیاد و همچنین مهارت بالا جهت انجام کار دارد لذا نمی توان از آن به عنوان انتخاب اول جهت کنترل رادیوشیمیایی کیت های پیتیدی در بیمارستان ها و کلینیک های پزشکی استفاده کرد.

شکل ۲- بررسی خلوص رادیوشیمیایی کیت های پیتیدی با روش TLC در سیستم های حلال مختلف

در صد خلوص رادیوشیمیایی برای پیتید نشاندار = صد منهای (در صد تکنسیوم کلوئید بعلاوه در صد تکنسیوم پرتکنات و تکنسیوم کولیگاند آزاد).

نتایج خلوص رادیوشیمیایی به دست آمده از TLC دارای محدوده ای بین ۷۵٪-۹۲٪ بود (جدول ۱).

در روش استخراج فاز جامد با ستون کوچک و یا (-Sep-Pak) برای تعیین خلوص رادیوشیمیایی از روش زیر استفاده شد:

در صد تکنسیوم کلوئید، تکنسیوم پرتکنات و تکنسیوم کولیگاند آزاد = [اکتیویته فاز آبی بعلاوه اکتیویته خود ستون] تقسیم بر (اکتیویته فاز آبی بعلاوه اکتیویته باقی مانده در خود ستون بعلاوه اکتیویته فاز الکلی)] ضربدر صد.

از Sep-Pak می‌توان به عنوان آلترناتیو TLC در کاربرد روزانه نام برد. با استفاده از Sep-Pak می‌توان به جداسازی سریع و ساده دست یافت ولیکن بر اثر فعال سازی نامناسب و یا سرعت شستشوی زیاد به علت ایجاد ناخالصی، جواب‌های نادرست حاصل می‌گردد. با توجه به موارد بررسی شده می‌توان نتیجه گیری کرد که اگرچه با سه روش ذکر شده می‌توان میزان خلوص رادیوشیمیایی کیت پیتیدی نشاندار را در حد قابل قبولی تعیین کرد، ولیکن استفاده از HPLC به علت داشتن دقیق بسیار بالاتر به عنوان روش برتر و موثرتر پیشنهاد می‌گردد. از TLC یا Sep-Pak در مواردی که از کیتی با درصد نشاندارسازی مشخص که قبل از HPLC تعیین و تایید شده است، استفاده می‌گردد بطوریکه پس از به دست آوردن مهارت لازم و کافی جهت کار با TLC و Sep-Pak در صورت در دسترس نبودن HPLC به عنوان روش‌های بعدی پیشنهاد می‌گردد.

در حالت کلی جهت تعیین خلوص رادیوشیمیایی روزانه استفاده از TLC و Sep-Pak راحت‌تر و مناسب‌تر به نظر می‌رسد. اگرچه آنالیز رادیوداروها با استفاده از TLC در واقع روش سریع و صحیحی است ولیکن دارای قدرت جداسازی ضعیفی است و فقط در مورد ترکیباتی که دارای Rf صفر و یک می‌باشند قابل بررسی است. برای بررسی کترول کیفی معمولی و روزانه کیت‌های پیتیدی با TLC استفاده از سیستم حلال سدیم سیترات ۰/۱ مولار با pH برابر ۵ و سیستم متانول / آمونیوم استات ۱ مولار به نسبت ۱ به ۱ کافی است. با استفاده از سیستم ۲ - بوتانون، تکنسیوم پرتكتات و تکنسیوم کولیگاند آزاد از همدیگر جدا شده و در واقع می‌توان مقدار تکنسیوم پرتكتات را مشخص کرد. خشک کردن نوارهای TLC قبل از شمارش و تهیه برش دقیق بصورت یک سوم و دو سوم خصوصاً در مورد سیستم حلال سدیم سیترات ۰/۱ مولار با pH برابر ۵ از جمله نکات مهمی می‌باشند که دقیقاً می‌بایست رعایت شوند.

منابع

1. Virgolin I, Angelberger P, Li S, Yang Q, Kurtaran A, Aderer M, et al; In vitro and in vivo studies of three radiolabelled somatostatin analogues: ^{123}I -Octreotide, ^{123}I -Tyr³-Oct and ^{111}In -DTPA-Phe-1-Oct. Eur J Nucl Med 1996; 23: 1388-1399
2. Gandomkar M, Najafi R, Sadat Ebrahimi SE, Shafiee A, Babaei MH, et al; Direct labeling of octreotide with $^{99\text{m}}\text{Tc}$: effect of different concentration of reducing agents and amount of sodium pertechnetate on radiolabelling efficiency. Appl Radiat Isotopes 2003; 58: 361-364
3. Maecke HR and Behe M; New octreotide derivatives labeled with technetium-99m [abstract]. J Nucl Med 1996; 37: Suppl 29P.
4. گندم کار، مصطفی. نجفی، رضا. سادات ابراهیمی، سید اسماعیل. بابائی، محمد حسین. ستز، نشان دار ۹۹mTc- Tc -EDDA/HYNIC-TOC به عنوان رادیوداروی پیتیدی جدید جهت تصویر برداری از تومورهای با رسپتور مثبت سوماتوستاتینی. مجله پزشکی هسته‌ای ایران: شماره ۲۲؛ تابستان ۸۳؛ صفحه ۲۱-۲۷

پزشکی هسته‌ای ایران: شماره ۱۹؛ زمستان ۸۱؛ صفحه ۲۸

۲۳

5. گندم کار، مصطفی. نجفی، رضا. سادات ابراهیمی، سید اسماعیل. بابائی، محمد حسین. ستز، نشان دار ۹۹mTc- Tc -EDDA/HYNIC-TOC به عنوان رادیوداروی پیتیدی جدید جهت تصویر برداری از تومورهای با رسپتور مثبت سوماتوستاتینی. مجله پزشکی هسته‌ای ایران: شماره ۲۲؛ تابستان ۸۳؛ صفحه ۲۱-۲۷